

๑๕

อานิสงส์ถวายเป็น

ในกัปที่สามหมื่นแต่กัปนี้ ได้ถวายเข็ม ๕ เล่ม
แต่พระสุเมธะพุทธเจ้าผู้เป็นนายกของโลก ผู้เป็นจอมแห่งชน
ด้วยการถวายเข็มนั้น ญาณเป็นเครื่องรู้แจ้ง อรรถและธรรม
อันละเอียดคมกล้า แม่นยำ รวดเร็วและสะดวกเกิดขึ้น
อย่างน่าอัศจรรย์ และได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๔ ครั้ง
ทรงพระนามว่า ทิปทาธิบดี สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ

อานิสงส์ถวายเข้ม

๓๐๕

การบังเกิดขึ้นของพระพุทธศาสนา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่บังเกิดขึ้นได้ง่าย จะต้องรอคอยการบังเกิดขึ้นของพระบรมโพธิสัตว์เจ้าทั้งหลาย ท่านเหล่านั้นต้องสั่งสมบุญบารมีมากกว่าที่บารมีจะเต็มเปี่ยม จะต้องอดทนสร้างบารมีด้วยหัวใจที่เข้มแข็ง เปี่ยมไปด้วยมหากรุณาที่จะยกตนและสรรพสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากกองทุกข์ และมุ่งหน้าสั่งสมบารมีทั้ง ๓๐ ทัศ ให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ จนกระทั่งได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ แล้วบังเกิดเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระธรรมคำสอนที่ทรงคุณค่าขึ้น ดังนั้นการดำเนินตามรอยบาทของพระบรมศาสดา จึงเป็นสิ่งที่เราควรต้องดำเนินตาม

มีวาระแห่งภาชิตที่ปรากฏอยู่ใน ปรับปสาทกเถราปทาน ความว่า

“ใครได้เห็นพระสัมพุทธเจ้าผู้องอาจ ผู้ประเสริฐ ผู้แก้แค้นผู้แค้น ผู้แสวงหาคุณใหญ่ ทรงชนะวิเศษ มีพระฉวีวรรณดังทองแล้ว จะไม่เลื่อมใสเล่า ใครเห็นพระฌานของพระพุทธเจ้า อันเปรียบเหมือนภูเขาหิมวันต์อันประมาณไม่ได้ ดังสาครอันข้ามได้ยาก แล้วจะไม่เลื่อมใสเล่า ใครเห็นศีลของพระพุทธเจ้า ซึ่งเปรียบเหมือนแผ่นดินอันประมาณมิได้ ดุจมาลัยประดับศิระอันวิจิตรฉะนั้นแล้ว จะไม่เลื่อมใสเล่า

อานิสงส์ถวายเข้ม

๓๑๐

**ใครเห็นพระญาณของพระพุทธเจ้า ซึ่งเปรียบดั่งอากาศอัน
ไม่กำเริบ ดุจอากาศอันนับไม่ได้ฉะนั้นแล้ว จะไม่เลื่อมใสเล่า”**

ถ้อยคำสุภาชิตนี้ พราหมณ์ผู้หนึ่งได้กล่าวสรรเสริญคุณ
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ เป็นถ้อยคำที่
พราหมณ์ผู้นั้นเกิดความปิติซาบซึ้งในพระพุทธานุคุณ และได้พูด
ออกจากใจด้วยความเลื่อมใสศรัทธาด้วยถ้อยคำที่กล่าวในครั้งนั้น
เป็นเหตุให้ท่านได้เข้าถึงสรวรรค์สมบัติและนิพพานสมบัติใน
ภพชาติสุดท้าย

ในครั้งนี้ หลวงพ่อก็เลยถือโอกาสนำคำกล่าวอันเป็น
มงคลนี้มาให้พวกเราได้ทราบ จุดประสงค์ก็คือ อยากจะให้
ตระหนักในการสรรเสริญพระรัตนตรัย หากเรามีใจผูกพันกับ
พระรัตนตรัย เช่น มีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ เป็นต้น การสั่งสม
บุญในแต่ละครั้งจะเกิดมหากุศลที่ยิ่งใหญ่ เพราะใจที่เจริญ
พุทธานุสสติ ย่อมเป็นใจที่ผ่องใส ทุกสิ่งทุกอย่างนั้น เริ่มต้นที่ใจ
ใจที่ผ่องใสจะทำความคิด คำพูด การกระทำล้วนดีงามถูกต้อง
หากเมื่อไรลงมือสร้างบุญ ก็จะได้อานิสงส์มากเป็นพิเศษ ดังนั้น
ในการประกอบบุญกุศลต้องมีใจที่สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส เป็น
สิ่งที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด

นักสร้างบารมีที่ดีจึงควรที่จะผูกใจไว้กับสิ่งที่ประเสริฐ

อานิสงส์ถวายเป็น

๓๑๑

เช่นพระพุทธเจ้าเป็นต้น เมื่อรักษาใจได้อย่างนี้แล้ว หากเราปรารถนาที่จะสร้างบุญพิเศษอะไร เราก็ทำของเราไป แล้วก็ฝึกถวายเป็นพุทธบูชาไปด้วย นักสร้างบารมีที่ประสบความสำเร็จเมื่อครั้งในอดีต หากย้อนกลับไปดูประวัติการสร้างบารมีของท่านเหล่านั้นแล้ว จะพบว่า ทุกๆ ท่านล้วนมีโอกาสทำบุญพิเศษกันทั้งนั้น เราประกอบเหตุอย่างไรไว้ ผลที่ได้ก็จะประจักษ์อย่างนั้น พอเหมาะพอดีกับการทุ่มเทสร้างบุญของเรา

เมื่อพูดถึงบุญพิเศษที่แต่ละบุคคลในอดีตได้ตั้งใจสั่งสมไว้ ครั้งนี้ หลวงพ่อก็มีเรื่องๆ หนึ่ง ที่อยากนำมาเล่าให้ฟัง เป็นเรื่องที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง เป็นเรื่องของพระอรหันต์รูปหนึ่งนามว่า **สุจิตายกเถระ** มีอยู่ภพชาติหนึ่ง ท่านได้สั่งสมบุญกับเนื่อนาบุญผู้เลิศ แล้วได้ประสบผลแห่งบุญ บุญนั้นส่งผลให้ท่านได้บรรลุธรรมในบั้นปลายของชีวิต ได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเกิดมาเป็นมนุษย์ คือเข้าถึงพระนิพพานในที่สุด

พระสุจิตายกเถระรูปนี้ หลายภพหลายชาติที่ผ่านมาท่านก็ได้บำเพ็ญบุญกุศลไว้กับพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐองค์ก่อนๆ พอสมควร แต่ก็ยังไม่ได้ทำอย่างที่เราเรียกว่า ควรค่าแก่การจดจำเท่าใดนัก ท่านก็คงเอาบุญธรรมดาๆ แบบทั่วๆ ไปเท่านั้น แม้ถึงกระนั้นก็ตาม บุญเล็กน้อยที่สร้างไว้ในอดีต ก็ตามส่งผลเป็นอุปนิสัยสมควรแก่พระนิพพานในอนาคตกาลเบื้องหน้า

อานิสส์ถวายเข้ม

๓๑๒

*ในระหว่างนั้น ท่านเวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิต่างๆ ทั้งดีและทั้งไม่ดี สลับสับเปลี่ยนกันไป จนมาถึงภพชาติหนึ่ง ในสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สุเมธะ พระพุทธรองค์ได้เสด็จประกาศพระสัทธรรมในแคว้นต่างๆ ทั่วพื้นชมพูทวีป พระเถระรูปนี้ได้มาบังเกิดในตระกูลแห่งหนึ่ง พอเจริญวัย เห็นมหาชนมากมาย เดินทางกันไปเป็นกลุ่มๆ กลุ่มเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง ทุกคนต่างก็มีดอกไม้ พวงมาลัย ของหอม และน้ำปานะอยู่ในมือ ไม่มีผู้ใดที่เดินไปมือเปล่าเลย ท่านเห็นมหาชนเหล่านั้นเดินทางหน้าบ้านของตนเองทุกๆ วัน จึงเกิดความสงสัย วันหนึ่งจึงเข้าไปถามสาธุชนท่านหนึ่งว่า “ในเวลาเย็น มหาชนต่างมีดอกไม้ เครื่องสักการะอยู่ในมือ เดินออกจากบ้านทุกๆ วัน อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาเดินทางไปไหนกัน”

ผู้มีบุญท่านนั้นได้ตอบว่า “พ่อหนุ่ม ท่านไม่ทราบข่าวมงคลหรือ บัดนี้ พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธะ ได้เสด็จอุบัติขึ้นในโลกแล้ว พระองค์ทรงแสดงธรรมเพื่อนำสรรพสัตว์ออกจากทุกข์ ทรงเป็นที่พึ่งของโลก ผู้คนทั้งหลายที่ท่านเห็นเดินอยู่ทุกวันนี้ ทุกๆ คนมีใจมุ่งไปสักการะพระผู้มี-

อานิสงส์ถวายเป็น

๓๑๓

พระภาคเจ้า และจะได้เข้าเฝ้าฟังธรรมจากพระพุทธองค์”

กุลบุตรหนุ่มครั้งได้ฟังเช่นนั้น ก็เกิดความปรารถนาที่จะฟังธรรม จึงถามว่า “หากข้าพเจ้าจะไปบ้าง จะได้ไหม” ผู้มีบุญท่านนั้นก็ตอบทันทีว่า “เชิญเถิดพ่อหนุ่ม พระบรมศาสดาทรงมีมหากรุณาอย่างยิ่ง ทรงโปรดทุกๆ คนโดยไม่เลือกชนชั้นวรรณะ พระองค์มีพระพักตร์ไม่สยิว ทรงยิ้มแย้มเบิกบานต้อนรับทุกๆ คน” พอได้ฟังอย่างนั้นก็สบายใจ จึงออกเดินทางไปฟังธรรมของพระบรมศาสดาที่พระวิหารพร้อมๆ กับมหาชน

เมื่อไปถึงพระวิหาร ได้ฟังธรรมจากพระบรมศาสดา เกิดความซาบซึ้งในเนื้อหาคำสอนที่พระองค์ตรัสเอาไว้ว่าไม่ควรตั้งตนอยู่ในความประมาทมัวเมาในชีวิต ผู้ที่ประมาทแล้วก็เท่ากับเป็นคนตายแล้ว ทำให้ท่านได้คิด และในวันนั้นก็ได้มีผู้บรรลุนิพพานมากมาย แต่บารมีของกุลบุตรนั้นยังไม่เต็มเปี่ยม จึงไม่อาจบรรลุนิพพาน ได้เป็นเพียงแค่สัมมาทิฏฐิบุคคลเท่านั้น

กุลบุตรท่านนี้ เกิดความเลื่อมใสอย่างเต็มเปี่ยม ในใจมีแต่มหาปีติ คิดอยากจะทำบุญกับพระพุทธองค์ แต่ก็ไม่เห็นอะไร เห็นแต่เพียงเข็ม ๕ เล่ม ในขณะที่ท่านนั้น จึงน้อมถวายเข็ม ๕ เล่มนั้น เพื่อทำจิวรกรรมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยอานุภาพที่ได้ถวายเข็ม ๕ เล่มนั้น บุญได้ส่งผลให้ท่านเสวยทิพยสมบัติอัน

อานิสงส์ถวายเข้ม

๓๑๔

ประณีตในเทวโลกและมนุษย์สมบัติในเมืองมนุษย์ และได้บุญพิเศษอย่างหนึ่งติดตัวไปทุกภพทุกชาติ คือจะเป็นผู้มีปัญญาเฉียบแหลม ฉลาดในอุบายที่เป็นทั้งความเลื่อมและความเจริญในภพที่ตนเกิด

ในพุทธอุปาทกกาลนี้ ท่านได้บังเกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ มีความเลื่อมใส ได้ออกบวชและบรรลुพระอรหัตในขณะทีปลงผมนั่นเอง ต่อมาภายหลังท่านมาพิจารณาบุพกรรมของตัวก็เกิดโลมณัส ดีใจว่า ในกัปที่สามหมื่นแต่กัปนี้ ได้ถวายเข้ม ๕ เล่ม แต่พระสุเมธะพุทธเจ้าผู้เป็นนายกของโลก ผู้เป็นจอมแห่งชนด้วยการถวายเข้มนั้น ญาณเป็นเครื่องรู้แจ้ง อรรถและธรรมอันละเอียดคมกล้า แม่นยำ รวดเร็วและสะดวกเกิดขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ และได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๔ ครั้ง พระนามว่า ทิปทาธิปติ สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ ในที่สุดก็ขจัดกิเลสทั้งหลายได้ ถอนภพทั้งปวงได้หมด หยุดการเวียนว่ายตายเกิด เป็นผู้ทรงอภิญญาสมบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะ ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ได้ถวายเข้มเล่มน้อย

เราจะเห็นว่า เมื่อมีใจที่เลื่อมใส บุญที่สร้างก็เกิดขึ้นเป็นทับทวี เราประกอบเหตุอย่างไร ผลบุญที่ละเอียดรวมทั้งของหยาบๆ ก็บังเกิดขึ้น แม้เพียงแค่ถวายเข้มด้วยตั้งใจยังส่งผลให้มีปัญญาเฉียบแหลม มีญาณเป็นเครื่องรู้ สามารถรู้แจ้งเห็นแจ้ง

อานิสงส์ถวายเป็น

๓๑๕

ในอรรถและธรรมที่ละเอียดลึกซึ้ง และรู้ได้อย่างรวดเร็ว นี่ก็
ด้วยอานุภาพบุญ เมื่อเราทราบอย่างนี้ดีแล้ว ก็ต้องดักตวง
เอาบุญให้ครบถ้วนทุกๆ อย่าง สัมบูรณ์กันในทุกๆ ด้าน เราจะได้
สมบูรณ์พร้อมในทุกสิ่ง ให้มันทำให้ได้อย่างนี้กันทุกคน

